

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA
MÁSODIK SZEKCIÓ

KALMÁR ZOLTÁNNÉ kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(16073/07. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2010. július 27.

Ezen határozat végleges, de szerkesztői változtatás alá eshet.

A Kalmár Zoltánné kontra Magyarország ügyben,

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

Dragoljub Popović, *Elnök*,

Sajó András,

Kristina Pardalos, *bírák*

és Françoise Elens-Passos, *Hivatalvezető-helyettes*

2010. július 6-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy, a Magyar Köztársaság ellen benyújtott kérelem (16073/07. sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény („az Egyezmény”) 34. cikke alapján egy magyar állampolgár, Kalmár Zoltánné („a kérelmező”) 2007. április 6-án terjesztett a Bíróság elé.

2. A kérelmezőt Paraizs J., Budapesten praktizáló ügyvéd képviselte. A Magyar Kormányt („a Kormány”) Höltzl Lipót Képviselő képviselte a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztériumból.

3. 2010. február 9-én a Második Szekció Elnöke úgy határozott, hogy közli a panaszt a Kormánnyal. A Tizennegyedik kiegészítő jegyzőkönyvvel összhangban a kérelmet három bíróból álló tanácsra szignálták ki. Arról is döntés született, hogy a kérelem érdeme és elfogadhatósága együttesen kerül elbírálásra (29. cikk 1. bekezdés).

A TÉNYEK**AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI**

4. A kérelmező 1922-ben született és Budapesten él.

5. 1995. március 6-án a kérelmező és egy másik felperes szerződés érvénytelenségének megállapítása iránti pert indított a Pesti Központi Kerületi Bíróságon.

6. A bíróság 1996. május 7-én tárgyalást tartott és 1996. június 21-én szakértőt rendelt ki, aki 1998. június 24-én nyújtotta be szakvéleményét.

7. 1998. október 20-án, 1999. január 12-én, március 9-én, május 11-én és június 22-én a bíróság tárgyalásokat tartott. Ezt követően a kérelmező

felperes-társának halála miatt az eljárás félbeszakadt. A jogutód 2000. január 28-án lépett perbe.

8. 2000. március 10-én a bíróság az ügyben előzetes kérdést jelentő büntetőeljárás befejezéséig felfüggesztette a pert. Ez a pénzügyi csalás miatt folyó bűnvádi eljárás 1997-ben kezdődött. 2005. május 13-án a felperesek bejelentették, hogy a büntetőeljárást a fellebbviteli büntető bíróság befejezte, és kérték a per folytatását.

9. 2005. augusztus 30-án, november 5-én és november 8-án a bíróság tárgyalásokat tartott, 2005. november 15-én pedig a keresetnek helyt adó ítéletet hozott. Az ítélet ellen az alperesek 2005. november 29-én fellebbeztek.

10. 2006. október 5-én a Fővárosi Bíróság tárgyalást tartott, majd 2007. február 15-én hozott ítéletében az első fokú döntést helyben hagyta.

11. 2007. május 11-én az alperesek felülvizsgálati kérelmet nyújtottak be. 2007. november 27-én a Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati eljárásban hozott ítéletével hatályában fenntartotta a jogerős másodfokú ítéletet.

A JOG

12. A kérelmező panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdésében lefektetett “ésszerű idő” követelményével. A Kormány vitatta a panaszt, lényegében azt terjesztve elő, hogy a panaszolt eljárás felfüggesztése (ld. fenti 8. bekezdés) – amely intézkedés mintegy öt évig tartott – elkerülhetetlen volt az adott körülmények között, s annak tartamát a teljes hosszából le kell vonni.

13. A Bíróság észrevételezi, hogy a büntetőeljárás – amelyre tekintettel a kérelmező keresete 2000 márciusa és 2005 májusa között felfüggesztésre került – két bírósági szinten maga is mintegy nyolc évig tartott. A Bíróságot ez a tartam önmagában is aggodalommal tölti el, még egy potenciálisan bonyolult csalási ügyben is. Következésképpen a fő eljárásnak a büntetőeljárás elbírálásáig szükségessé vált felfüggesztése, mint olyan, nem szolgálhat mentségül a hatóságok számára az eljárás teljes elhúzódására. Ezért a figyelembe veendő időszak három bírósági szinten csaknem tizenkét évig és kilenc hónapig tartott. Az eljárás ezen hosszára figyelemmel a kérelmet elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

14. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII). A benyújtott anyagokat megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen körülmények között eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogára figyelemmel a Bíróság

megállapítja, hogy az eljárás túlzottan hosszú volt, és nem felelt meg az “ésszerű idő” követelményének. Ezért az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették.

15. Az Egyezmény 41. cikke alapján a kérelmező 12000 euró nem vagyoni kártérítést követelt. A Kormány vitatta az igényt. Méltányossági alapon a Bíróság 9600 eurót ítél meg ilyen címen a kérelmező számára.

16. A kérelmező további 4000 eurót követelt a hazai bíróságok, valamint 900 eurót a Bíróság előtt felmerült költségek és kiadások megtérítésére. Ez utóbbi összeg megegyezik a kérelmező ügyvédje által kiszámlázásra kerülő összeggel. A Kormány vitatta az igényt.

17. A birtokában lévő dokumentumokra és esetjogára figyelemmel a Bíróság a hazai bíróságok előtti eljárásban felmerült költségek és kiadások megtérítése iránti igényt elutasítja, a Bíróság előtti eljárás tekintetében azonban ésszerűnek tartja a teljes követelt összeg, azaz 900 euró megítélését.

18. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, amelyhez további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Elfogadhatóvá *nyilvánítja* a kérelmet;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*:
 - (a) hogy az alperes Államnak attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor az ítélet az Egyezmény 44. cikkének 2. bekezdése szerint véglegessé válik, a kérelmező számára
 - (i) nem vagyoni kár tekintetében 9600 (kilencezer-hatszáz) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét,
 - (ii) költségek és kiadások tekintetében 900 (kilencszáz) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegétkell kifizetnie nemzeti valutában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával;
 - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után.

4. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényeit *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2010. július 27-én, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77. § 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Françoise Elens-Passos
Hivatalvezető-helyettes

Dragoljub Popović
Elnök